

Κοίτα ψηλά

ανάβαση στον Άθωνα...

Συνέντευξη
Χατζηβρέττας
Σπανούλης
Διαμαντίδης
πράσινοι ή μπλε;

η κολλητή μου

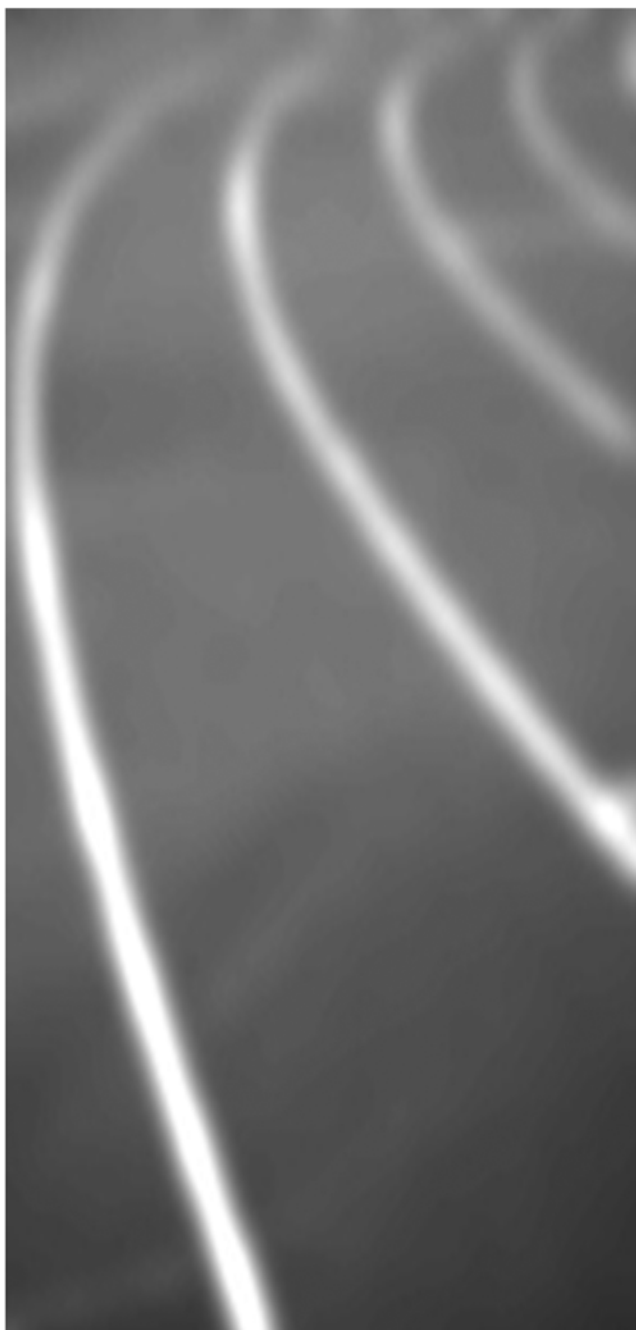
Εύσμος, Μάρτιος 2006, Αρ. Φύλλου 1

Νεανική Έκδοση
των Νέων
του Λυκείου
της Κατακόμβης

Προχωρείτε στο διάδρομο παρακαλώ...

Με μια φανταστική φόρμα, δώρο κουμπάρας, γνωστής αθλητικής εταιρίας στην οποία εργάζεται φίλη... είμαι καλά δικτυωμένη αγαπημένα μου παιδιά! Τιμή σας και καμάρι μου που τρέχω μαζί σας. Αθλητική ανέκαθεν, ακόμη θυμούνται οι φίλοι μου τον αγώνα βόλεϊ στελεχών – αρχηγείου στην Κατασκήνωση. Εμ; το άλλο; Στο δημοτικό χορό από το 1980, έχω γίνει παραδοσιακή. Τι άλλο να κάνω για να τρέξετε μαζί μου;

Έχω βρει και τίτλο για τη συνεργασία μας. Θα το λέμε 'ψυχικό τζόκιν'. Θα τρέχουμε μαζί. Εσείς δεν έχετε δέσμευση, θα τρέχετε κατά όπου θέλετε... κατά το όνειρο, κατά το σχολείο, κατά το Πανεπιστήμιο, κατά το αύριο σας κι από δίπλα κι εγώ. Που σας αγαπώ αχ πόσο σας αγαπώ! Κι επειδή το τζόκιν είναι ψυχικό, όποτε κουραστώ θα σταματήσω. Αλλά δε νομίζω γιατί είμαι χρόνια με τους νέους κι αυτό προϋποθέτει πολύ ταχύτητα, αρκετή δόση χιούμορ, λίγη αναισθησία και καθόλου απαιτήσεις. Εντάξει, θ' αφήνω να με νικάτε... Θα νοιάζομαι να' χει στην αφετηρία του αγώνα φίλους να σας στηρίζουν, κάτι ωραία κείμενα που πολύ βοηθούν να έχετε όραμα της νίκης. Και το δρόμο αν μπορούσα να φτιάξω, να μην έχουμε 'στραμπουλήγματα'.

Λέω και στο τέρμα, για νικητές και ηττημένους να' χει οργανωμένη δεξιοσούλα. Κάτι να σας τονώσει και να σβήσει την υπερένταση. Βλέπω εγώ τα χαρακτηριστικά σας την ώρα του αγώνα! Τεντώνουν, απογοητεύεστε κι αγωνιάτε. Μην πάρετε τον αγώνα αυτό πατριωτικά. Ένας δρόμος είναι κι έπειτα κι άλλος. Μη δώσετε όλη την ψυχή σας σε μια διαδρομή. Ελοιπόν, πολύ μ' αρέσει που καθώς κάνουμε το ψυχικό μας τζόκιν μιλάμε. Να! έτσι μ' αρέσει και στις συμβουλές έχω ειδικευτεί. Χάνω λίγο το ρυθμό μου αλλά δεν πειράζει, μη φτάσω και πρώτη. Χρήστο τρέχα και λίγο πιο μακριά μου πιο μπροστά πέρασε η Ζωζώ και κόντεψε να με ρίξει από τον διάδρομο.

Τώρα που το σκέφτομαι μου φαίνεται, δεν τρέχουμε όλοι μαζί. Καλέ λογιών μάρκες με προσπέρασαν. Τι Body talk τι Adidas με προσπέρασαν..

Άκουγα εγώ κι άλλες ανάσες δίπλα μου αλλά ήμουν προσηλωμένη στο στόχο.

Με προσπερνούσαν τα τρελοβάπορα...

Τώρα να κραστείτε μόνοι...

Κλικ Pulse 120

Distance σον τόπον

κολλητή μου...

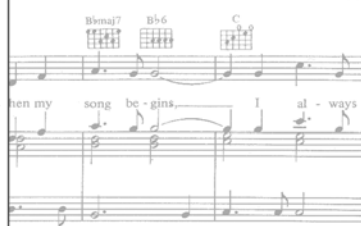
Η μουσική είναι κάτι το οποίο εγώ προσωπικά δεν μπορώ να ορίσω. Το μόνο σίγουρο είναι πως σου κρατάει την καλύτερη συντροφιά όταν είσαι μόνος. Αλλά το μεγαλύτερο πλεονέκτημα αυτής της τέχνης φυσικά είναι το ότι μπορεί να εκφράσει όλα τα συναισθήματα και πως σίγουρα θα εκφράζει το καθένα. Υπάρχουν τόσα πολλά είδη μουσικής που το άτομο το οποίο δεν θα τον εκφράζει η μουσική ή θα έχει άλλα ενδιαφέροντα ή δεν θα έχει καθόλου ενδιαφέροντα. Πως θα την χαρακτηρίζα; "Η κολλητή μου".

Χωρίς την μουσική δεν θα μπορούσα να κάνω τα περισσότερα πράγματα που κάνω κάθε μέρα. Όταν είμαι χάλια με βοηθά να ανέβω ψυχολογικά, όταν διαβάζω και γράφω μου κάνει παρέα και γενικά παίζει ένα σημαντικό ρόλο στη ζωή μου. Θα ήθελα να αναφέρω κάποια βασικά στοιχεία τα οποία είναι η ιστορία, το παρόν και το μέλλον της τέχνης. Χαρακτηρίζεται από πολλούς η πιο λεπτή, η πιο ευγενική τέχνη.

Είναι τόσο παλιά όσο και ο κόσμος. Από την αρχαιότητα ακόμη γνωρίζουμε τα μουσικά όργανα που χρησιμοποιούσαν για να φτιάχνουν συγκεκριμένους ήχους. (Άρπες, λύρες, τύμπανα διαφόρων ειδών κλ). Έχει δύο πλευρές, μπορεί να είναι χαρούμενη που συνήθως

συμβαίνει τις περισσότερες φορές στις μέρες μας (εθνικές εορτές, παρελάσεις, πανηγύρια, εκδηλώσεις, κέντρα διασκέδασης) αλλά και πένθιμα αφού οι αρχαίοι Έλληνες είχαν την εντύπωση ότι η μουσική είναι μοιρολόι. Τα πρώτα κομμάτια άρχισαν να διατηρούνται μόλις το μεσαίωνα αφού η μουσική απέκτησε μεγάλη σημασία εξαιτίας των θρησκευτικών τελετών που όλοι γνωρίζουμε οι μουσικές συλλογές έπαιξαν σπουδαιότατο ρόλο στη μεσαιωνική ζωή. Αργότερα γνωρίζουμε μεγάλους μουσικοσυνθέτες που εμπνεύστηκαν από την εκκλησιαστική μουσική. Βέβαια την πλούτισαν αφάνταστα και την στόλισαν κομψά όπως έπρεπε γι' αυτό και ονομάστηκαν λειτουργίες (λειτουργία του Μότσαρτ, Μπετόβεν, Μπαχ, κτλ.) Σήμερα κάποιοι έχουν παρεξηγήσει τη μουσική. Θεωρούν ότι είναι μόνο χάσιμο χρόνου. Άλλοι το θεωρούν γαλήνη της ψυχής. Άλλοι πάλι πιστεύουν ότι μόνο ένα συγκεκριμένο είδος μουσικής είναι ωραίο και αυτό που τους εκφράζει. Το σίγουρο είναι ότι η μουσική εκφράζει τους πάντες και τα πάντα. Άσχετα αν τα γούστα του καθενός είναι διαφορετικά.

Ανεβαίνοντας στον Άθωνα

Πριν από καιρό ο Χρήστος Πανταζής (συμμαθητής και φίλος) και εγώ ξεκινήσαμε για ένα ταξίδι όχι και τόσο συνηθισμένο. Τόπος προορισμού το Άγιο Όρος και συγκεκριμένα η κορυφή του Άθωνα που υψώνετε στα 2033μ. πάνω από το επίπεδο της θάλασσας. Μέρη ευλογημένα αφού παντού "μυρίζει" Θεό και η παρουσία της Παναγίας στο Περιβόλι Της γίνεται αισθητή.

Την πρώτη μέρα πήγαμε στη Σκήτη (κάτι σαν μικρό χωριό) της Μικράς Αγίας Άννας όπου μας φιλοξένησαν με περισσή αγάπη οι πατέρες.

Την επομένη ήταν η σημαντική μέρα της ανάβασης. Στις 5 πμ ξυπνήσαμε και πήγαμε στην ακολουθία, αφού όμως είχαμε ετοιμάσει από το βράδυ τα σακίδια.

Λίγες μπουκιές για πρωινό και αφού πήραμε την ευχή του γέροντα ξεκινήσαμε στις 9 το πρωί. Στόχος η "κατάκτηση" της κορυφής του Άθωνα. Κατευθυνθήκαμε προς τα Κατουνάκια και τα Καρούλια (μικρότερες Σκήτες). Πρώτη μας στάση θα ήταν η θέση "Σταυρός". Η διαδρομή μέχρι εκεί είναι ελάχιστα σηματοδοτημένη και με πολλές διασταυρώσεις.

Για οδηγό αρχικά είχαμε το ένστικτο μας και ύστερα ένα καλώδιο του ΟΤΕ. Σε μια ώρα φτάσαμε στο Σταυρό. Εδώ και η τελευταία βρύση της διαδρομής.

Καθίσαμε να ανασάνουμε και να δροσιστούμε ενώ παραδίπλα ήταν κι άλλοι ορειβάτες και προσκυνητές. Αφού γεμίσαμε τα μπουκάλια με νερό και την ψυχή μας με κουράγιο και αντοχή ξεκινήσαμε με προορισμό τον επόμενο σταθμό την "Παναγιά". Ακολουθήσαμε για μια ώρα διαδρομή μέσα από πουνάρια και με τον ήλιο να μας χτυπάει κατακέφαλα. Παρηγοριά μας η καταπληκτική θέα της δυτικής πλευράς της Χερσονήσου. Στο δρόμο για το καταφύγιο της Παναγίας περάσαμε 2 μόνο φορές από δασώδη περιοχή. Εκεί κάναμε δεκάδες μονόλεπτες στάσεις για νερό. Δυόμιση ώρες περίπου μετά το Σταυρό φτάσαμε στην Παναγιά. Ένα πρόχειρο μα χτιστό καταφύγιο με 3 δωμάτια, ένα μεγάλο υπνοδωμάτιο με λίγες κουβέρτες και υποστρώματα, ενώ ο αέρας περνούσε από ένα σπασμένο τζάμι,

ένα δωμάτιο-εκκλησάκι, και ένα δωμάτιο με τζάκι και πηγάδι που μαζεύει το νερό της βροχής, το οποίο είναι πόσιμο. Σε μια γωνία βρήκαμε ένα γκαζάκι, μερικούς αναπτήρες, ασπιρίνες, καφέ και ζάχαρη ενώ έξω υπήρχαν φυλαγμένα από τη βροχή μερικά καυσόξυλα. Εδώ η στάση μας περιλάμβανε και φαγητό. Φάγαμε, αφήσαμε τα πράγματα μας, πήραμε φωτογραφική μηχανή, νερό και κάποιες κουβέρτες λόγω του κρύου αέρα που όταν φυσούσε πάγωνες ενώ όταν μας χτυπούσε ο ήλιος μεταφερόμασταν νοητά στη Σαχάρα. Ο Χρήστος όμως ήταν σε δίλημμα να ανέβει η όχι. Η εξάντληση. Η εναλλαγή ζέστης-κρύου και το γεγονός ότι μετά ακολουθεί κατάβαση τον έκαναν να σκέφτεται να μην ανέβει στην κορυφή. Βλέποντας όμως τον γερασμένο μοναχό π. Ισίδωρο να ανεβαίνει μόνος του με απλά σανδάλια την διαδρομή στο γυμνό τοπίο και χωρίς κανένα εφόδιο, πήρε δυνάμεις και συνεχίσαμε, μιας και αν εγκαταλείπει ο ένας πρέπει να σταματήσει και ο άλλος.

Η πορεία από την Παναγιά (1500μ.) έως την κορυφή (2033μ.) είναι μια πολύ δύσκολη διαδρομή 4χλμ. όπου συναντήσαμε κλήσεις ως και 60% με αρκετές τραβέρσες το αρχαίο αυτό μονοπάτι μας έβγαλε μετά από 2 ώρες στην κορυφή.

Κοίτα ψηλά 4

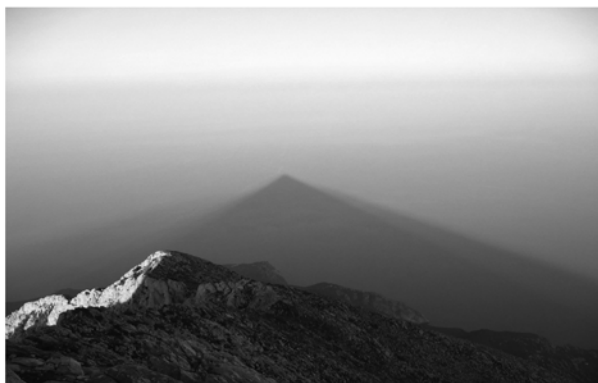
Κατά την διάρκεια αυτής της διαδρομής ανταλλάξαμε ελάχιστες κουβέντες προσπαθώντας έτσι να εξοικονομήσουμε δυνάμεις.

Σιγά σιγά άρχισε να αχνοφαίνεται η κορυφή όπου υπάρχει ένας σταυρός καρφωμένος ανάμεσα στους πανύψηλους βράχους από το 1897, σταυρός που έχει γίνει σύμβολο του βουνού. Μετά από λίγο φάνηκε και το εκκλησάκι της Μεταμόρφωσης του Σωτήρος που ορθώνεται εκεί από το 1825. Αφού πατήσαμε το πόδι μας στον ψηλότερο βράχο και προσκυνήσαμε τον σταυρό, συναντήσαμε και τον π. Ισίδωρο ο οποίος μας φωτογράφησε. Η θέα από την κορυφή είναι απεριγράπτη, είναι σαν να είσαι στη μέση του πουθενά, σαν να πετάς και ταυτόχρονα να ξεπροβάλλει δειλά δειλά όλη η χερσόνησος του Άθω ολόκληρη η Χαλκιδική όπως και η Θάσος. Από εδώ διακρίναμε πολλά μοναστήρια και σκήτες, μα λόγω της απόστασης δε φαινόταν καθαρά, το μόνο που διακρινόταν σίγουρα ήταν η πρωτεύουσα του Αγ. Όρους οι Καρυές.

Αφού μπήκαμε στο εκκλησάκι και ανάψαμε από ένα κεράκι που μας έδωσε ο π. Ισίδωρος, βγήκαμε έξω βρήκαμε μια πηγή με πόσιμο νερό, κάναμε έναν γύρο πριν κατέβουμε, και είδαμε με δέος χαραγμένες ημερομηνίες από τον 16ο αιώνα και σκεφτήκαμε ότι αυτά που βλέπαμε εμείς από εκεί τα έβλεπαν ακριβώς ίδια οι άνθρωποι πολλές εκατοντάδες χρόνια πριν. Είχαμε μπροστά μας ένα ζωντανό μουσείο.

Σιγά σιγά αφού γεμίσαμε τα μπουκάλια μας με νερό από μια πολύ μικρή πηγή στην κορυφή και κατηφορίσαμε προς την Παναγιά απ'όπου πήραμε τα σακίδια μας και ξεκινήσαμε την πορεία προς τα κάτω, και καθώς η διαδρομή που ήταν αρκετά κατηφορική και γλιστρούσε, φάγαμε και καμιά τούμπα. Τώρα όμως το στοίχημα μας ήταν να φτάσουμε στην σκήτη της Μικράς Αγίας Άννας πριν νυχτώσει, γι αυτό και προχωρούσαμε και αρκετά γρήγορα. Κατεβαίνοντας είδαμε το φαινόμενο της πυραμίδας, δηλαδή η σκιά του βουνού από τη δύση του ηλίου σχημάτιζε ένα ισοσκελές τρίγωνο στη θάλασσα. Μετά από κατάβαση 4 ωρών η ώρα είχε πάει 9μ.μ. μα οι μοναχοί μας υποδέχτηκαν και μας έδωσαν ένα πιάτο ζεστό φαί.

Η ανάβαση στον Άθωνα ήταν πια γεγονός, όπως και η χαρά της "κατάκτησης" της κορυφής. Οι εμπειρίες μας πολλές και επειδή τα συναισθήματα δύσκολα αποτυπώνονται στο χαρτί ένα έχουμε να πούμε: Δοκιμάστε το!!!

Αν έχεις σκέψεις,
ιδέες και
προβληματισμούς
για το «Κοίτα ψηλά».

Αν η παρέα σου
βρίσκει έξυπνο
το χιούμορ σου,
τότε:

Τόλμησε

και πέρνα
από την Κατακόμβη
κάποιο Σαββατόβραδο
γύρω στις 7 για να πούμε!
Ή στείλε μήνυμα
στο info@xneke.gr
για το «Κοίτα ψηλά».

Σ' αυτό το τεύχος συνεργάστηκαν:

Πρεσβυτέρα Γεωργία
Γιώργος Καρυπίδης
Μαρία Κουμπουρέλου
Φοίβος Παπαποστόλου
Μενέλαος Παπακωνσταντίνου
Χρήστος Πανταζής
Νίκος Οικονόμου
Αντώνης Καλφαλίδης
Ευαγγελία Χατζή
Κωνσταντίνα Τατσιώκα

Ευχαριστίες... στη Γραμματεία της Κατακόμβης!

Κοίτα ψηλά 5

Συνέντευξη Χατζηβρέττα, Σπανούλη και Διαμαντίδη

Ο Αντώνης και η Ντίνα μιλάνε
με τον 'δικό μας' Νίκο Χατζηβρέττα, τον Διαμαντίδη και τον Σπανούλη.

Ντίνα: Πως ήταν ο καθένας σας σαν μαθητής λυκείου;

Χατζηβρέττα: Φυσιολογικά δεν ήμουν και ο καλύτερος μαθητής, αν και πέρασα αργότερα μετά την επιτυχία της σχολικής ομάδας μας. Παρόλα αυτά έχω όμορφες αναμνήσεις από το σχολείο, ήμασταν μια πολύ καλή παρέα.

Διαμαντίδης: Δεν μπορώ να πω ότι ήμουν fun του σχολείου.

Σπανούλης: Οι παρέες του σχολείου ήταν το καλύτερο κομμάτι του. Αν και μετά οι περισσότεροι χαθήκαμε είναι αυτό που θυμάμαι πιο έντονα.

Αντώνης: Αντέγραψες ποτέ; Σκονάκι – κοπάνες; Πείτε μας μια αταξία.

Χατζηβρ.: Ήμουν ήσυχος μαθητής χωρίς ιδιαίτερες αταξίες. Στο γυμνάσιο ήμασταν πιο άτακτοι, αργότερα στο λύκειο τα πράγματα άλλαξαν, οι περισσότεροι συμμαθητές είχαν κάποιο συγκεκριμένο στόχο οπότε δεν υπήρχε περιθώριο για φασαρία. Ίσως καμιά κοπάνα

Διαμαντ.: Φυσικά και αντέγραψα και τα σκονάκια ήταν στο πρόγραμμα όμως δε συνήθιζα να κάνω σκασιαρχείο...

Σπαν.: Ήμουν ζωηρός στα σχολικά μου χρόνια, και κοπάνες έκανα αλλά πάντα με δικαιολογία το μπάσκετ και όχι για να πάω βόλτα με τους συμμαθητές μου.

Ντίνα: Ο πρωταθλητισμός συνδυάζεται με το σχολείο;

Χατζηβρ.: Ο αθλητισμός μπορεί να συνδυαστεί εύκολα με το σχολείο. Αντίθετα πρωταθλητισμός και σχολείο είναι μια δύσκολη υπόθεση. Οι επιδόσεις στο σχολείο δεν μπορούν να είναι αρκετά υψηλές λόγω του φορτωμένου προπονητικού προγράμματος και της συγκέντρωσης που απαιτείται στο άθλημα.

Σπαν.: Προσωπικά, θέλω να είμαι καλός σ' αυτό που αποφάσισα ν' ακολουθήσω και αυτό σημαίνει ότι πρέπει να δώσω μεγαλύτερη βαρύτητα σ' αυτό.

Αντ.: Ο ανταγωνισμός είναι καλός σύμμαχος για την προσωπική και την ομαδική επιτυχία;

Χατζηβρ.: Σίγουρα. Είναι αυτό που σε ωθεί να γίνεις καλύτερος. Σε στιγμές χαλάρωσης σε βοηθά να αγωνιστείς ώστε να βελτιωθείς και να ξεπεράσεις ακόμη και τον εαυτό σου.

Ντίνα: Μπορεί όμως να δημιουργήσει και προβλήματα, ειδικά να χάσει το μέτρο;

Χατζηβρ.: Όλα στη ζωή χρειάζονται με μέτρο. Το ίδιο ισχύει και για τον ανταγωνισμό. Αν δεις τη θετική πλευρά του, ότι δηλαδή ανταγωνίζομαι σημαίνει αγωνίζομαι για να φτάσω τον καλύτερο εαυτό μου, τότε είμαι κερδισμένος. Αν χαθεί το μέτρο τότε τα αποτελέσματα είναι μάλλον δυσάρεστα.

Αντ.: Ο αθλητισμός για τον έφηβο είναι τρόπος διαφυγής από προσωπικά – οικογενειακά προβλήματα;

Χατζηβρ.: Ιδιαίτερα στη σημερινή εποχή όπου οι προκλήσεις για τον έφηβο είναι μεγάλες, ο αθλητισμός βοηθά να μείνεις μακριά από αυτές. Πέρα από το γεγονός ότι ο αθλητισμός ασκεί το σώμα και το νου, σε βοηθά να έχεις μια ήρεμη εφηβεία.

Σπαν.: Προσωπικά όταν έχω κάποιο πρόβλημα, έπαιζα μπάσκετ για να χαλαρώσει το μυαλό μου κι έτσι μπορούσα να σκεφτώ και να αντιμετωπίσω κάποια γεγονότα πιο σωστά.

Ντίνα: Για να το συνδυάσουμε, οι προπονητές μας στην ομάδα που παίζουμε, συμβουλεύουν να "αφήνουμε" τα προβλήματα έξω από το παιχνίδι.

Πιστεύετε ότι θα μπορούσε ένας αθλητής με σοβαρό πρόβλημα, να το "αφήσει" εκτός γηπέδου και να παίξει.

Σπαν.: Πιστεύω ότι έχει σχέση με το χαρακτήρα του καθενός. Άλλοι το ξεπερνούν ευκολότερα και άλλους τους επηρεάζει. Για μένα, πρέπει όλα να μένουν εκτός παιχνιδιού και να προσπαθείς να το χαίρεσαι.

Αντ.: Είναι αναμφισβήτητη μεγάλη η χαρά και η τιμή να σηκώνεις το ευρωπαϊκό κύπελλο. Ποιες οι υποχρεώσεις και οι ευθύνες που ακολουθούν από αυτό; Ως εθνική Ελλάδα;

Διαμαντ.: Οι υποχρεώσεις αυξάνονται κ' συνεχώς πρέπει ν' αποδεικνύεις ότι αυτό που πέτυχες δεν ήταν τυχαίο ότι μπορεί να επαναληφθεί, κάθε φορά να είσαι σταθερός στην επίδοσή σου. Οι προσωπικές υποχρεώσεις δε νομίζουν ότι αλλάζουν. Βασικό είναι να μείνεις όπως ήσουν χωρίς να 'πάρουν' αέρα τα μυαλά σου ώστε να συνεχίσεις το ίδιο καλά.

Αντ.: Ως εθνική Ελλάδα όμως, δεν περιμένουν κάποια πράγματα περισσότερα από εσάς;

Χατζηβρ.: Όταν έχεις κερδίσει ένα Πρωτάθλημα σίγουρα οι απαιτήσεις της ομάδας και κόσμου είναι μεγαλύτερες. Οι στόχοι τώρα είναι, υψηλότεροι. Βέβαια, στον πρωταθλητισμό αυτό είναι μια συνήθεια. Και οι άλλοι έχουν απαιτήσεις από σένα αλλά και εσύ από τον εαυτό σου. Κάπως έτσι προχωράει η ζωή.

Σπαν.: Έχεις περισσότερες ευθύνες για αυτήν την ομάδα. Οφείλεις να αποδεικνύεις σε κάθε διοργάνωση. Ότι η κατάσταση αυτή δεν ήταν κάτι το τυχαίο.

Αντ.: Μπορεί ο προπονητής να σας επηρεάσει κατά τη διάρκεια του αγώνα ίσως με κάποια έντονη παρατήρηση ή σχόλιο εκείνης της ώρας; Ενοχλείστε;

Χατζηβρ.: Νομίζω ότι εξαρτάτε από το χαρακτήρα του παίκτη αλλά και αν γνωρίζεις τον προπονητή και συνεργάζεσαι καιρό τότε η παρατήρηση δεν θα ενοχλήσει και θα την δεχτείς για το καλό της ομάδας. Όταν είσαι άμαθος σ' αυτές τις συμπεριφορές η δεν γνωρίζεις τον προπονητή τότε ίσως να επηρεαστείς.

Ντίνα: Πόσο σημαντικό είναι για σένα να καθοδηγείται η ομάδα από ανθρώπους με έντονη προσωπικότητα και με επιτυχημένη πορεία ως αθλητές και αργότερα ως προπονητές π.χ. Ομπράντοβιτς, Παν. Γιαννάκης;

Σπαν.: Επειδή και τα δυο ονόματα που αναφέρατε είναι σημαντικοί άνθρωποι

και αθλητές, η πείρα και η όλη πορεία τους αποτελούν σημαντικά εφόδια και για τη δική μας πορεία. Έχουν τον τρόπο τους να μας βοηθήσουν σε δύσκολες στιγμές αλλά και να μας δείξουν το δρόμο προς την επιτυχία.

Διαμαντ.: Είναι πολύ σημαντικό γιατί ξέρει ποια είναι η ψυχολογία ενός παίκτη, ξέρουν πως ν' αντιδράσουν, τη συμπεριφορά και αυτό μπορεί να κάνει τη σχέση προπονητή – παίκτη ακόμη ευκολότερη.

Ντίνα: Τι θυμάσαι από το πέρασμα σου από την Κατακόμβη;

Χατζηβρ.: Πολύ ευχάριστα χρόνια. Ήταν η γειτονιά μου, ειδικά τον χειμώνα περνούσαμε ώρες με τους φίλους στην Κατακόμβη. Πολύ ποδοσφαιράκι, ring-rong αλλά και επιτραπέζια παιχνίδια...

Ντίνα: Ακόμα γίνονται...

Χατζηβρ.: Ναι, ναι μαθαίνω νέα. Οι συντροφίες του Σαββάτου ήταν μια ευχάριστη ώρα. Συναντήσεις με τα άλλα παιδιά, μαθαίναμε αρκετά από τους μεγαλύτερους μας. Και στις κατασκηνώσεις του Πηλίου πήγα 2 χρόνια. Πολύ ωραίες αναμνήσεις και πολλές ωραίες στιγμές. Εκεί δημιουργήσα φίλεις. Ήταν μια πολύ καλή διέξοδος, είναι πολύ σημαντικό. Πάντως πόσο καλά οργανωμένη είναι μια ενορία για να τραβήξει τα παιδιά κοντά της!

Αντ.: Με μια λέξη τι σημαίνει για σας :

Πανερωπαϊκό:

Χατζηβρ.: Μεγάλη εμπειρία – ευχάριστα συναισθήματα.

Διαμαντ.: Πολύ μεγάλη χαρά.

Παναθηναϊκός:

Χατζηβρ.: 'Η ομάδα μας' τα λέει όλα!!!

Αγάπη:

Σπαν.: Είναι όμορφο να δίνεις και να δέχεσαι Αγάπη.

Θεσσαλονίκη:

Χατζηβρ.: Μου λείπει πολύ...

Λάρισα:

Σπαν.: Άπαιχτη!

Καστοριά:

Διαμαντ.: Είναι η πόλη μου!! Μοναδική.

Formula 1

Όλοι οι λάτρεις των μηχανοκίνητων σπορ και ιδιαίτερα του αυτοκινήτου περίμεναν με ανυπομονησία την 12^η Μαρτίου όπου για πρώτη φορά έσβησαν τα κόκκινα φώτα της πίστας του Μπαχρέιν και ξεκίνησε η νέα αγωνιστική περίοδος της Formula 1. Θεωρήσαμε απαραίτητο να αναφέρουμε τα αποτελέσματα της περασμένης περιόδου 2005. Μιας περιόδου με απρόσμενα αποτελέσματα αφού τα αουτσάιντερ Alonso και Renault κατάφεραν να σπάσουν την κυριαρχία των Ferrari και M. Schumacher που υπήρχε τα τελευταία χρόνια.

Κατάταξη κατασκευαστών :

Πρόγραμμα αγωνιστικής περιόδου 2006

1. Μπαχρέιν	12 Μαρτίου
2. Μαλαισίας	19 Μαρτίου
3. Αυστραλίας	2 Απριλίου
4. Αγίου Μαρίνου	23 Απριλίου
5. Ευρώπης	7 Μαΐου
6. Ισπανίας	14 Μαΐου
7. Μονακό	28 Μαΐου
8. Βρετανίας	11 Ιουνίου
9. Καναδά	25 Ιουνίου
10. Η.Π.Α.	2 Ιουλίου
11. Γαλλίας	16 Ιουλίου
12. Γερμανίας	30 Ιουλίου
13. Ουγγαρίας	6 Αυγούστου
14. Τουρκίας	27 Αυγούστου
15. Ιταλίας	10 Σεπτεμβρίου
16. Βελγίου	17 Σεπτεμβρίου
17. Κίνας	1 Οκτωβρίου
18. Ιαπωνίας	8 Οκτωβρίου
19. Βραζιλίας	22 Οκτωβρίου

F. Alonso	Renault	133
K. Raikonen	Mclaren Mercedes	112
M. Schumacher	Ferrari	62
J.P. Montoya	Mclaren Mercedes	60
G. Fisichella	Renault	58
R. Schumacher	Toyota	45
J. Trulli	Toyota	43
R. Barrichello	Ferrari	38
J. Button	Bar Honda	37
M. Webber	Williams BMW	36
N. Heidfeld	Williams BMW	28
D. Coulard	Red Bull Racing	24
F. Massa	Sauber Petronas	11
J. Villeneuve	Sauber Petronas	9
C. Klien	Red Bull Racing	9
T. Monteiro	Jordan Toyota	7
A. Wurz	Minardi Cosworth	6
N. Karthiketan	Mclaren Mercedes	5
C. Albers	Minardi Cosworth	4
P. de la Rosa	Williams BMW	4
P. Freisacher	Bar Honda	3
A. Pizonia	Red Bull Racing	2
T. Sato	Williams BMW	1
V. Liuzzi	Red Bull Racing	1

Το περσινό πρωτάθλημα ήταν ενδιαφέρον, πόσο μάλλον το φετινό όπου έχουμε νέες συνεργασίες σε πολλές ομάδες όπως και αρκετές μεταγραφές όπου μετέτρεψαν τις περσινές μεσαίες ομάδες σε μεγάλα φαβορί όπως ήταν αυτή του Βραζιλιάνου R. Barichello του οποίου η πολύχρονη συνεργασία με τη Ferrari λύθηκε και έτσι τώρα ανήκει στο roster της Honda. Δύο ακόμα δυνατές μεταγραφές έγιναν το καλοκαίρι : Η μία είναι η μεταφορά του N. Heidfeld από τη Williams στη BMW Sauber ενώ η δεύτερη είναι αυτή του F. Massa ο οποίος θεωρήθηκε άξιος αντικαταστάτης του R. Barichello στη Ferrari αφήνοντας πίσω του τη Sauber.

Ενδιαφέρουσες αλλαγές παρουσίασαν οι Williams όπου μετά την άσχημη περσινή περίοδο ήρθε το διαζύγιο με τη BMW αλλά και με τη Michelin. Έτσι η Williams το 2006 θα αγωνίζεται με κινητήρα Cosworth και ελαστικά Bridgestone. Η BMW όμως δεν φάνηκε να στενοχωριέται ιδιαίτερα αφού βρήκε ομάδα. Έτσι η BMW συνεργάζεται πλέον με τη Sauber.

Δύο νέες ομάδες οι Midland F1 και η Torro Rosso αντικατέστησαν τις Jordan και Minardi αντίστοιχα. Η MF1 θα αγωνίζεται με κινητήρα Toyota και ελαστικά Bridgestone. Ενώ η Torro Rosso αποτελεί θυγατρική ομάδα της Red Bull η οποία αγόρασε την Minardi και αποτελεί ομάδα για την ανάδειξη νέων ταλέντων της Ιταλίας. Τέλος η Super Aguri προστέθηκε στις ήδη υπάρχουσες 10 και θα αγωνίζεται με κινητήρα Honda και ελαστικά Bridgestone και πίσω από το τιμόνι της θα βρίσκεται ο T. Sato.

Αναλυτικά τα προφίλ των ομάδων :

1. Renault

Οδηγοί: F. Alonso, G. Fisichella

Κινητήρας: RS-26

Σασί: R26

Ελαστικά: Michelin

Έδρα: Enstone, UK

2. McLaren Mercedes

Οδηγοί: K. Raikonen, J. P. Montoya

Κινητήρας: MP4-21

Σασί: Mercedes Benz F0185

Ελαστικά: Michelin

Έδρα: Woking, UK

3. Ferrari

Οδηγοί: M. Schumacher, F. Massa

Κινητήρας: Ferrari

Σασί: 248F1

Ελαστικά: Bridgestone

Έδρα: Maranello, Italy

4. Toyota

Οδηγοί: R. Schumacher, J. Trulli

Κινητήρας: RVX-06

Σασί: TF106

Ελαστικά: Bridgestone

Έδρα: Koln, Germany

5. Williams

Οδηγοί: M. Webber, N. Rosberg

Κινητήρας: Cosworth CA 2006-03-08

Σασί: FW28

Ελαστικά: Bridgestone

Έδρα: Grove, UK

6. Honda

Οδηγοί: R. Barrichello, J. Button

Κινητήρας: RA806E

Σασί: RA106

Ελαστικά: Michelin

Έδρα: Brackley, UK

7. Red Bull Racing

Οδηγοί: D. Coulthard, C. Klien

Κινητήρας: Ferrari

Σασί: RB2

Ελαστικά: Michelin

Έδρα: Milton Keynes, UK

8. BMW Sauber

Οδηγοί: N. Heidfeld, J. Villneuve

Κινητήρας: BMW P86

Σασί: F1 06

Ελαστικά: Michelin

Έδρα: Munich, Germany/Hinwil, Switzerland

9. Midland F1

Οδηγοί: T. Monteiro, C. Albers

Κινητήρας: Toyota RVX-06

Σασί: M16

Ελαστικά: Bridgestone

Έδρα: Silverstone, UK

10. Toro Rosso

Οδηγοί: V. Liuzzi, S. Speed

Κινητήρας: Cosworth (V10)

Σασί: STR1

Ελαστικά: Michelin

Έδρα: Faenza, Italy

11. Super Aguri

Οδηγοί: T.Sato, Y. Ide

Κινητήρας: Honda V8 RA80GE

Σασί: SA 05

ΤΡΙΓΩΝΟ ΤΩΝ ΒΕΡΜΟΥΔΩΝ

Το Τρίγωνο των Βερμούδων έγινε γνωστό καθώς φέρεται να είναι ο τόπος ενός μεγάλου αριθμού εξαφανίσεων πλοίων και αεροπλάνων, υπό μυστηριώδεις συνθήκες και, συνήθως χωρίς κανένα ίχνος. Γεωγραφικά ορίζεται από το Miami της Florida, το San Juan του Puerto Rico και τα νησιά των Βερμούδων. Η περιοχή άρχισε να αποκτά τη φήμη της μετά το τέλος του 2^{ου} Παγκοσμίου Πολέμου, με την κορύφωση να έρχεται στις δεκαετίες του 60 και 70.

Ένας μύθος γεννιέται

Η ιστορία του τριγώνου δεν δημιουργήθηκε απότομα. Υπήρξε ένα αρχικό στάδιο ωρίμασης τη δεκαετία του 50, μια περίοδος σταδιακής δημοσιοποίησης κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 60 και μια πραγματική έκρηξη και ταχεία διάδοση κατά τη δεκαετία του 70.

Το 1950 ένας δημοσιογράφος του Associated Press ο E. Jones έγραψε ένα άρθρο όπου υπαινίσσονταν ότι υπήρχε κάποιο μυστήριο γύρω από την εξαφάνιση πέντε τορπιλοπλάνων του αμερικανικού ναυτικού, στα ανοικτά των ακτών της Florida, το 1945. Δυο χρόνια αργότερα αναφέρθηκε στην ίδια υπόθεση και προσέθεσε και κάποιες άλλες εξαφανίσεις αεροπλάνων στην περιοχή.

Οι πρώτοι θρύλοι σχετικά με το τρίγωνο των Βερμούδων ξεκινούν ήδη από τον Χριστόφορο Κολόμβο. Από την εποχή του περισσότερα από 100 πλοία και αεροπλάνα έχει αναφερθεί ότι «χάθηκαν» στο τρίγωνο των Βερμούδων. Διαβάζουμε στο ημερολόγιό του ότι το 1492 λίγο πριν φτάσει στις Δυτικές Ινδίες αυτός και το πλήρωμά του είχαν παρατηρήσει μια τεράστια μπάλα φωτιάς να πέφτει στη θάλασσα και ότι η πυξίδα τους συμπεριφερόταν λανθασμένα.

Από την εποχή του Κολόμβου πολλοί άνθρωποι πιστεύουν ότι το τρίγωνο στεγάζει την περίφημη χαμένη πόλη της Ατλαντίδας. Πολλοί ακόμη εξαιτίας της έλλειψης πληροφοριών και του μυστηρίου που υπάρχει στρέφονται στη μόνη κατ' αυτούς δυνατή λύση: εξωγήινοι. Πάλι όμως δεν υπάρχουν ενδείξεις για κάτι τέτοιο. Άλλοι πιστεύουν ότι ένα πεδίο ενέργειας με παρέκκλιση δημιουργεί στρεβλώματα χρόνου ή ακόμη και κενά. Μια πτήση με επιβάτες (National Airlines 727) εξαφανίστηκε από τις οθόνες του ραντάρ στο διεθνές αεροδρόμιο του Miami για 10 λεπτά. Κατά την άφιξη το πλήρωμα αρνήθηκε ότι κάτι παράξενο είχε συμβεί εκτός του ότι ταξίδεψαν για 10 λεπτά μέσα σε λεπτή και αδύναμη ομίχλη.

Κοινό στοιχείο στα περισσότερα περιστατικά είναι η αιφνίδια εξαφάνιση χωρίς κανένα σήμα κινδύνου. Επίσης, στις έρευνες που ακολουθούν ανευρίσκονται ελάχιστα ή καθόλου ίχνη των χαμένων πλοίων και αεροσκαφών, ακόμη κι όταν αυτά είναι μεγάλου μεγέθους.

Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που επίδοξοι ερευνητές σκόπιμα αλλοίωσαν περιστατικά ή παρουσίασαν μέρος της ιστορίας ή και δεν προέβησαν σε πλήρη αναλυτική έρευνα, με αποτέλεσμα να παρουσιάζουν ως μυστήρια ιστορίες οι οποίες έχουν απόλυτα λογικές εξηγήσεις.

Με ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να αντιμετωπίζονται και τα περιστατικά που αφορούν μικρά, ιδιωτικά, σκάφη και αεροπλάνα. Είναι λογικό να υπάρχουν σοβαρές αμφιβολίες για την κατάστασή τους σε ότι αφορά τόσο τα συστήματα ελέγχου, όσο και τα συστήματα επικοινωνιών. Φυσικά ο ανθρώπινος παράγοντας και η εμπειρία των ερασιτεχνών καπετάνιων ή πιλότων αποτελεί παράμετρο ύψιστης σημασίας, ειδικά σε μια περιοχή πολύ απαιτητική εξαιτίας των ιδιαίτερων μετεωρολογικών χαρακτηριστικών της.

Όμως, ακόμη κι κανείς διαγράψει όλα τα περιστατικά που αφορούν μικρά σκάφη και αεροπλάνα, εξακολουθεί να παραμένει ένας μεγάλος αριθμός εξαφανίσεων στις οποίες οι επίσημες επιτροπές διερεύνησης δεν έχουν καταφέρει να δώσουν καμιά εξήγηση.

Από την άλλη μεριά ανεξήγητες εξαφανίσεις συμβαίνουν σ' όλες τις θάλασσες του κόσμου, ανάλογα με την πυκνότητα της κίνησης και τα μορφολογικά και μετεωρολογικά δεδομένα κάθε περιοχής. Είναι δύσκολο να σταθμίσει κανείς αυτές τις δύο πλευρές του ίδιου νομίσματος και να αποφανθεί εάν στην περιοχή που έγινε γνωστή ως τρίγωνο των Βερμούδων συμβαίνει κάτι παράξενο, κάτι έξω από τα συνηθισμένα ή αν απλά ο αριθμός των ανεξήγητων εξαφανίσεων είναι αποδεκτός (δηλαδή σε φυσιολογικά επίπεδα συγκρινόμενος με άλλες περιοχές) λαμβάνοντας υπόψη τους μεγάλο αριθμό αεροσκαφών και πλοίων που διέρχονται από την περιοχή και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της (έντονα, αιφνίδια καιρικά φαινόμενα, Gulf Stream κτλ).

ΚΑΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΔΩ ΣΤΗΝ...

Επικοινωνία, νιάξιμο, χαλάρωση, προβληματισμός, χιούμορ: λέξεις που τις ζούμε κάθε Σάββατο στην κατακόμβη στις 7 το απόγευμα. Έλα και εσύ! Γιατί ο κύκλος της συντροφιάς μας δεν κλείνει ποτέ κ' για κανέναν.

Ένας, ένας παρακαλώ, καθίστε αναπαυτικά στην πολυθρόνα, απενεργοποίησε το κινητό σου κ' ξεκινάμε το ταξίδι στον κόσμο του καλού **κινηματογράφου**. Το μονό που χρειάζεσαι είναι ένα ελεύθερο 2ωρο κάθε πέμπτη βραδάκι γύρω στις 9:00. στην κατακόμβη. Άντε, θα σβήσει κανείς τα φώτα για να αρχίσει η προβολή;

Οδοιπορικό της λαγάνας κ' της βροχής... ο λόγος για την καθαρά δευτέρα οπότε ανεβήκαμε μια μεγάλη παρέα λυκείου κ' μεγαλύτεροι στην αγαπημένη μας κατασκήνωση. Παρέα μας η βροχή που δεν εμπόδισε τα αγόρια, ένα κορίτσι κ' έναν παπά (ονόματα δεν λέμε) να παίξουν ποδόσφαιρο. Κάποιες κοπέλες μας (οι ποιο πορωμένες) βοήθησαν στο μαγείρεμα της αλάδωτης φακής. Η μέρα έκλεισε με το Μέγα Απόδειπνο που ψάλαμε ενώ επιστρέφοντας ευχηθήκαμε να έχουμε καλή Σαρακοστή. (Μαρία, μπράβο για το πέταγμα του χαρταετού).

Συναγερμός!!! Συναγερμός!!! Ο Μάρτης ο μήνας της ενορίας μας. Του Ευαγγελισμού. Το πρόγραμμα πλούσιο κ' όλοι μπορούμε να συμμετέχουμε. Εμείς τα λυκειόπαιδα κυρίως στην περιφορά της εικόνας της Παναγίας μας την παραμονή (γύρω στις 4:00 το απόγευμα), είτε με παραδοσιακή στολή (Μάνα βγάλε τσολιαδίστικα απ' το σεντούκι) είτε με τα παιδιά του ιερού (γιατί να ντραπώ, μαγκιά μου). Λέει κάποιος ότι εμείς οι νέοι είμαστε το ωραιότερο στολίδι στην εικόνα της Παναγίας μας και μην πεις πως δεν θα' χεις παρέα για να 'ρθεις. Μέσα στους 200 νέους που θα' ναι όλο κ' κάποιος δικό σου θα ροβολάει κάπου μέσα στην κατακόμβη. (μην ξεχάσω να δω στα χορευτικά τη Σοφία κ' τον Νίκο κ' στην χορωδία την φίλη μου Μαρία το Σάββατο 25 Μαρτίου γύρω στις 7:00 και τον Χρήστο κ' τον Γιώργο στην θεατρική παράσταση που ετοιμάζουν για την Κυριακή 26/3 την ίδια ώρα).

Πώς γεννήθηκε το «Κοίτα Ψηλά»

Μια ομάδα εφήβων αποφάσισε να συντάξει ένα περιοδικό για τον Εύοσμο και τα της ηλικίας της. Μια ομάδα που μέσα στην πεζή πραγματικότητα προσπάθησε να δημιουργήσει κάτι νέο και φρέσκο, ανάλογο της ηλικίας της. Αυτό το περιοδικό ήταν μια ομαδική προσπάθεια που πέρασε από "σαράντα κύματα" μέχρι να φτάσει στα χέρια σας. Όλων των ειδών οι δυσκολίες στάθηκαν "εμπόδιο" μέχρι να δημοσιευθεί αυτό το "επίτευγμα". Αλλά "ευτυχώς" για κάποιους κατάφερε να ξεπεράσει αυτά τα εμπόδια έχοντας το νεανικό πείσμα που έχουν όλοι οι έφηβοι. Μετά από πολύ καιρό αποφασίσαμε να ενώσουμε τις δυνάμεις μας ώστε να καταφέρουμε ένα αποτέλεσμα συμβατό στον "κόσμο" των εφήβων. Πολλές φορές κάποιои από μας φοβηθήκαμε ότι αυτό το περιοδικό βρίσκεται παραπάνω από τις δυνάμεις μας και φυσικά τον χρόνο μας αλλά δεν κάναμε πίσω θέλοντας να δώσουμε ένα χρώμα στην "ρουτίνα". Με την έκδοση αυτού του περιοδικού θα καταλάβουμε ότι αν πραγματικά θέλουμε κάτι, μπορούμε να το καταφέρουμε με λίγη προσπάθεια και πείσμα.